

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. V. Ob respectum humanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

ribus mundari à peccato, & rectè vivendi jactis fundamentis magna cum fiducia ad sumendam vitam concurrere. Quare adhortetur illam, ut illa pij Authoris l. 4. c. 10. verba sibi applicet: Quid prodest diu tardare confessionem, aut sacram communionem? expurga te cum primis, expue velociter venenum, festina accipere remedium, & senties meliùs, quàm si distuleris. Si hodie propter istud dimittis, cras forsitan aliud majus eveniet, & sic diu posses à Communionem impediri, & magis ineptus fieri.

§. V.

Tentatio V. ob respectum humanum.

CXV. **A**liquis Aulicus, cum & audivisset, & legisset, quàm copiosos & magnos fructus reportari soleant ex frequentiore communionem, ardentissimo quidem & ipse incensus est desiderio, eandem sæpiùs frequentandi; sed quia facilè advertit, se ab Aulicis alijs velut devotulum irrisum, & contemptui habitum iri, non audet huic suo desiderio satisfacere, & frequentius ad sacram mensam accedere. Quæritur, quomodo contra hanc tentationem ex respectu humano proveniente armandus sit?

Responsio.

CXVI. In primis ostendat eidem, quantopere deceat Christianum ejusmodi respectus humanus, cum nihil sit aliud, quàm Christum Dominum Majestatis hominibus, vilissimis terræ vermiculis, Regem potentissimum abjectissimis mendicabulis postponere, sicque Judæos imitari, qui Barrabam Christo proponere sunt ausi: item Pharisæos illos, de quibus

S. Joannes c. 12. dicit, quòd crediderint quidem Christum, sed propter Phariseos alios confiteri eodem non sint ausi, eò quòd dilexerint gloriam hominum magis, quàm DEI. an non ergo merèdò timere poterit, ne Christus olim ad ipsum quoque petat illud Luc. 9. *Qui me erubuerit, & meos sermones* (quibus eum ad mensam meam invitavi) *hinc Filius hominis erubescet, cùm venerit in Majestate sua & Patris, & sanctorum Angelorum.*

CXVII. Secundò illi in memoriam revocet, quòd Christus Luc. 14. de illis, qui invitati ad cœnam magnam à Rege institutam, & sese frivole excusantibus dixerit, nimirum: *Dico autem vobis, quòd nemo virorum illorum, qui vocati sunt, gustabit cœnam meam.* An non ergo merèdò timere poterit, ne, dum in vita comparere apud cœnam hanc noluerit, etiam tempore mortis non sit admittendus, atque adeò loco viatico velut summo morientium robore & solatio cariturus? an non timere poterit, ne post mortem illud prov. c. 1. audire cogatur: *Quia vocavi vos (ad cœnam meam) & renuistis: extendi manus meas (sacrum corpus meum porrigere volentem) & non fuit, qui aspiceret, despexistis omne consilium meum (quo frequentiores communionem vobis sua debebam) ego quoque in interitu vestro ridebo.*

CXVIII. Tertio illi significet, quid olim Christus S. Francisco nomen militiæ dare volenti dixerit, nempe: *Francisce, quis potest melius facere tibi, Dominus, an servus: dives, an pauper?* cui cùm Franciscus respondisset, quòd tam Dominus, quàm dives opem ferre melius potest, subjecit Christus: *Cur ergo relinquis pro servo Dominum, & pro paupere ho-*

mine divitem DEUM? Idem ergo, & sibi dictum existimet Alipius, simulque consideret, si Rex aliquis terrenus cuivis pro se communicaturo decem aut duodecim aureos nummos promitteret, quàm fortiter homines omnes respectus & dicta hominum obloquentium essent contempturi; an ergo pauci nummi aurei tantum robur dare possunt ad respectus hos contemnendos, & ingentia illa bona, quæ Christus in hoc Sacramento promittit, & confert, similem contemptum obtinere non poterunt?

CXIX. Quartò illi in memoriam revocet commune Ascetarum axioma à S. Climacho acceptum: *Prima*, id est, primaria *virtus Monachi* (imò & cuiusvis hominis Christiani) *est hominum iudicia contemnere*, id quod S. Paulus etiam ad Gal. c. 1. indicavit dicens: *Si adhuc hominibus placerem, Christi Servus non essem.* Certè S. Gregorius Nazianz. orat. 27. adeò hanc doctrinam æstimavit, ut dixerit, cordatis hominibus pluris faciendum, magisque curandum esse iudicium DEI, quàm omnium aliorum in unum coactorum. An tu, inquit, si duos homines, quorum alter acutior & sagacior, alter imperitior, & hebetior esset, de eodem negotio in consilium adhiberes, haud rectâ mente præditus videreris, si relicto prudenti consilio, iudicium imperiti sequereris? neque enim Roboam laudem ex eo est consecutus, quòd pro nihilo habitâ Senum sententiâ, Juvenum consilijs paruit. Cùm autem DEUS & Homines inter se expenduntur, iudicia Hominum potiora duces, quàm DEI? Rectè proin Alipius illa pij Authoris verba l. 3. c. 36. sibi applicabit: *Quis es tu, ut timeas à mortali homine? hodie est, & cras non compareris.*

rel.

ret. *DEVM time, & hominum terrores non es pavesces.*

CXX. Quintò denique hortetur, ut in hoc negotio urfos imitetur, qui tantâ aviditate mellis in alvearibus inhiant, ut quò dulcedine hâc frui possint, omnes Apum aculeos, quantumcunque fodicantes contemnant, quantò magis ergo ipse, ut dulcedine ex Christi corpore hauri solita (quam Ecclesia in officio defesto illius indicat dicens: *O quàm suavis est, Domine, Spiritus tuus, qui ut dulcedinem tuam in Filios tuos demonstrares, pane suavissimo de coelo praestito, esurientes repleas bonis*) frui possit, omnes obloquentium aculeos contemnere debet, diceréque cum D. Paulolo 1. Cor. 4. *Mihi autem pro minimo est, ut à vobis judicer aut ab humano die.* Et cum S. David coram auro saltante, & à Michol uxore despecto: *Iudam & melior fiam, plus quàm factus sum, & ero humilis in oculis meis.* 2. Reg. 6. nam, ut etiam Cicero l. 3. offic. advertit, cum, quod utile videtur in amicitia cum honesto comparatur (uti est gratia amici cum favore DEI) jaceat utilitatis species, valeat honestas. Cùm autem in amicitia, quæ honesta non sunt, postulabuntur, Religio & Fides anteponantur amicitia

§. VI.

Tentatio VI. ob negotia à Communionem impediencia.

CXXI. **T**heophilus Studiosus adeò se abripi à studiorum fervore patitur, ut, quò pluri temporis ad studendum habeat, & ardentissimo studendi desiderio faciat satis, nonnunquam committit